Olimpiada Olimpiada

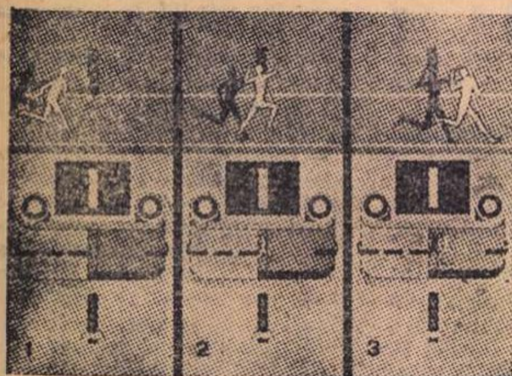
Cu precizie de 1/100 sec.

Istoria Jocurilor Olimpice a înregistrat multe fapte ieşite din comun. Unul din acestea este, desigur, memorabila sosire în cursa de 100 m. de la Londra — 1948. Terminată alergarea, publicul l-a ovaţionat îndelung pe americanul Ewell, pentru ca, după cîteva minute, să afle că fusese în... greşeală. Nu Ewell, ci compatriotul său Dillard era învingătorul real al acestei sosiri extrem de strînse.

Astăzi, încep să fie tot mai dese sosirile în cursele de sprint în care învingătorul să fie desemnat prin „lectura" unei fotografii, adesea echivoce. Iar termenul acelaşi timp a devenit obişnuit pentru cursele de sprint, cronometrele de mînă (care înregistrează numai diferenţe de zecimi de secundă) dovedindu-se insuficiente.

S-a propus în repetate rînduri cronometrarea sprinterilor pînă la sutimi de secundă, ceea ce este posibil astăzi prin folosirea unor aparate speciale de înregistrare electronică. Sistemul acesta a fost perfecţionat neîntrerupt în ultimii ani şi la Melbourne se pare că va fi evitat orice dubiu asupra sosirilor pe aceeaşi linie. Casa elveţiană de ceasuri Omega a pus la punct un aparat (denumit „Racend Omega Timer") care înregistrează timpurile automat şi totodată fotografiază pe alergători.

Schiţa alăturată prezintă felul în care funcţionează aparatul. El porneşte sincron cu pocnetul pistolului la start şi pe banda de film se înregistrează printr-o deschidere îngustă orice traversare a liniei de sosire. Nu se realizează deci, o singură fotografie, ci un şir neîntrerupt de imagini, din care se poate observa limpede mişcarea alergătorilor. Frecvenţa mare a mişcărilor picioarelor face ca imaginea să nu fie atît de clară în partea de jos a corpului, dar umerii, pieptul şi braţele se văd foarte precis, ceea ce este esenţial pentru determinarea ordinei la sosire. In partea de jos a filmului este lăsată o bandă pe care se înregistrează automat timpul în minute, secunde şi sutimi de secundă, cu ajutorul unui ceas prevăzut cu lampă de quarţ. Este suficient ca pe fotografie să tragem o tangentă de la pieptul atletului şi pînă la cifra corespunzătoare pe „banda de timp" pentru a afla exact rezultatul. Filmul trece imediat printr-o baie de fixator, developîndu-se automat. La 90 secunde după terminarea probei se poate face „lectura" fotografiei.

Aparatul „Racend Omega Timer" în funcţiune...

De notat, însă, că în conformitate cu regulamentele internaţionale în vigoare, şi la Melbourne timpurile de sosire se vor da tot numai în zecimi de secundă. Aparatul „Racend Omega Timer" va ajuta însă la stabilirea exactă a ordinei la sosire.

Cine va manevra preţiosul aparat la Melbourne? Este vorba de un personaj deja celebru, elveţianul Charles Sickert, supranumit „Papa Time"... El a plecat acum cîteva zile de la Lausanne spre oraşul Olimpiadei ducînd 500 piese necesare fotocronometrării

Iată cum se „citeşte" o fotografie de sosire. De la pieptul atletului se trage o perpendiculară pînă la banda de timp din josul filmului unde se găseşte înscris exact timpul realizat: 10,7 sec.

AU FOST STABILIŢI

CAPII DE SERII AI TURNEULUI DE BASCHET

Astăzi urmează să aibă loc tragerea la sorţi a turneului olimpic de baschet. Se cunosc însă de pe acum capii de serii în cele patru turnee preliminare: A. S.U.A. şi Filipine; B. U.R.S.S. şi Franţa. C. Uruguay şi Bulgaria, D. Brazilia şi Chile.

Absenţe...

In afara americanilor Don Bragg (prăjină), Dave Sime (sprint), a belgianului Moens (semifond), a fondistului maghiar Iharos, alţi sportivi, de asemenea, nu vor participa la J.O. din diferite motive. Cea mai răsunătoare absenţă este aceea a fostului recordman mondial la suliţă, Bud Held, deşi la un moment dat el fusese reintrodus în formaţie în locul lui Garcia. Cu puţin înainte de plecarea spre Melbourne, antrenorul de atletism Jim Kelly a anunţat că Held va rămîne totuşi acasă fiindcă nu pot fi călcate principiile de selecţionare!... (după cum se ştie, Held a fost bolnav în timpul selecţiei olimpice şi nu s-a putut clasa). Desigur că rigiditatea „principiilor" în acest caz special nu poate fi decît dăunătoare. Un amănunt: la ultimul concurs al olimpicilor Held a aruncat suliţa la 80 m. 17, iar Garcia la... 62 m. 92!

Halterofilul american Pete George s-a rănit la ochi în timpul călătoriei cu avionul şi nu va putea concura, iar în ce-l priveşte pe italianul Fachini, concurent la pentatlon, contuzionat la mîna stîngă în timpul unui antrenament, urmează să se ia o hotărîre ulterioară. Deocamdată este sigură neparticiparea sa la proba de înot din cadrul pentatlonului. Se pare că nici Landy (fondistul australian) nu va concura, deoarece—i-au revenit durerile la tendonul lui Achille (cu ocazia unei întreceri pe 2 mile la care a participat şi s-a clasat pe locul 10 din 14 concurenţi). Ultima absenţă, colectivă de data aceasta: Elveţia a fost nevoită să renunţe deoarece avionul cu care sportivii acestei ţări urmau să facă deplasarea a plecat cu alţi concurenţi la J.O. (ca urmare a primei renunţări a elveţienilor) iar o altă societate aviatică a cerut pentru voiajul la Melbourne suma de 400.000 franci elveţieni!

Gordien (34 ani) şi Consolini (39 ani) luptă a treia oară pentru titlul olimpic

Aruncarea discului — probă clasică prin excelenţă — pare singura dintre aruncări care, în răstimpul scurs de la ultima olimpiadă, nu a suferit inovaţii spectaculoase. Intr-adevăr, la suliţă, Held şi apoi Danielsen au adus modificări esenţiale insuşi materialului de concurs, iar în ultimul timp suliţaşii spanioli au încercat să introducă chiar un stil complet nou de aruncare. La greutate şi mai ales la ciocan, tehnica a fost simţitor îmbunătăţită, ceea ce a dus la o rapidă creştere a performanţelor, la depăşirea unor limite excepţionale. Numai la disc, nu prea sînt lucruri noi. De pildă, la Melbourne se întîlnesc în lupta pentru primul loc aceiaşi favoriţi de la Londra şi Helsinki: Fortune Gordien (S.U.A.) şi Adolfo Consolini (Italia). Şi totuşi, dacă discobolii sînt aceiaşi, în schimb performanţele lor n-au stat pe loc. Gordien a adus recordul mondial pînă aproape de 60 de metri (59,28 m., Passadena 1953), iar Consolini şi-a făcut şi el datoria mutînd steguleţul recordului european la impresionanta cifră de 56,98 m. (Bellinzona, 1955).

Pentru a treia oară, americanul Gordien se prezintă ca mare favorit la J. O. Ciudat, el n-a reuşit nici la Londra şi nici la Helsinki să împlinească aşteptările, ci a jucat mereu rolul de mare învins. In 1948, a cedat victoria lui Consolini, iar patru ani mai tîrziu el s-a clasat abia al 4-lea, după Innes, Consolini, Dillon în ordine. Va reuşi Fortune să obţină măcar de această dată medalia de aur? La 34 de ani, va fi poate pentru el ultima încercare. Din nou, însă, el nu poate fi sigur de victorie, mai ales că pe tabela primelor performanţe ale sezonului el n-are faţă de Consolini decît o „rezervă" destul de modestă: 36 cm. Iată cum arată acest tabel, în care sînt incluşi viitorii participanţi olimpici (de notat că lipseşte cehoslovacul K. Merta (56,68 m.), fost recordman al Europei, suspendat de federaţia ţării sale):

Adolfo Consolini, campion olimpic în 1948, al doilea clasat la Helsinki, în 1952. Ce va face la Melbourne?

1. Gordien (S.U.A.)	57,21 m.
2. Consolini (Italia)	56,65 m.
3. Oerter (S.U.A.)	55,90 m.
4. Buhanţev (U.R.S.S.)	55,48 m.
5. Drummond (S.U.A.)	55,01 m.
6. Matveev (U.R.S.S.)	54,62 m.
7. Du Plessis (Africa de sud)	54,38 m.
8. Grigalka (U.R.S.S.)	53,80 m.
9. Kliçs (Ungaria)	53,66 m.
10. Valent (Cehoslovacia)	53,05 m.

Sistemul american de selecţionare timpurie a făcut „victime" şi la această probă: O'Brien (56,33) şi Koch (55,08 m.).

★

Nici un finlandez la aruncarea suliţei! Faptul, unic în istoria olimpiadelor, este desigur regretabil mai ales că un campion de talia lui Nikkinen nu îşi poate apăra şansele la J. O. în urma suspendării sale disciplinare. Nu poate fi trecut cu vederea amănuntul că performanţa sa de 83,56 m. — a treia din toate timpurile — a fost obţinută cu suliţa clasică, spre deosebire de rezultatele primilor doi clasaţi (Sidlo aruncă cu suliţa Held, Danielsen cu o suliţă de construcţie proprie). S-a confirmat neparticiparea inovatorului în materie, americanul Franklin Held. In afara unei surprize din partea „necunoscutului" australian Achurch, victoria în această probă nu poate scăpa europenilor, dintre care se distinge tandemul polonez Sidlo-Kopyto. Din Melbourne se anunţă că aceştia manifestă la antrenamente o formă excelentă.

1. Sidlo (Polonia)	83,66 m.
2. Danielsen (Norvegia)	83,57 m.
3. Achurch (Australia)	81,13 m.
4. Kopyto (Polonia)	81,12 m.
5. Will (Germania)	80,22 m.
6. Tibulenko (U.R.S.S.)	79,89 m.
7. Young (S.U.A.)	79,16 m.
8. Macquet (Franţa)	79,01 m.
9. Kuznetov (U.R.S.S.)	78,75 m.
10. Gorşkov (U.R.S.S.)	77,60 m.

Turneul olimpic de fotbal

La Melbourne s-a procedat la o nouă tragere la sorţi pentru turneul olimpic de fotbal, necesară în urma retragerii din competiţie a echipei R. P. Chineze. Turneul va fi precedat de trei jocuri de calificare: U.R.S.S.-Germania (24 noiembrie), Tailanda-Anglia (26 noiembrie) şi Australia-Japonia (27 noiembrie). In al doilea tur (sferturile de finală) vor intra în joc alte 5 echipe: Bulgaria, India, Indonezia, Iugoslavia şi S.U.A. Primul joc a şi fost fixat pentru 28 noiembrie: Iugoslavia-S.U.A. Celelalte trei întîlniri pentru sferturile de finală, care urmează să fie trase la sorţi, se vor desfăşura la 29 noiembrie, 30 noiembrie şi 1 decembrie. Semifinalele urmează să aibă loc la 4 şi 5 decembrie, iar finala turneului olimpic se va desfăşura la 8 decembrie pe stadionul central din Melbourne.

● Echipa olimpică de fotbal a Uniunii Sovietice a susţinut la 15 noiembrie un meci de antrenament cu selecţionata olimpică a Australiei. După cu transmite corespondentul agenţiei „United Press" echipa U.R.S.S. a stabilit un adevărat record, învingînd reprezentativa Australiei cu scorul de 15—1.

File de istorie:

OLIMPIADA DE LA HELSINKI A DEMONSTRAT URIAŞA DEZVOLTARE A SPORTULUI SOVIETIC

Rusia dinaintea Marii Revoluţii din Octombrie nu s-a putut mîndri cu o activitate sportivă dezvoltată. Dezinteresul total al guvernului, lipsa de sprijin, absenţa bazei materiale au făcut ca Rusia să fie şi din acest punct de vedere printre statele cele mai înapoiate din lume. Unele succese sporadice (la patinaj, haltere, lupte), se datorau exclusiv apariţiei unor talente cu adevărat excepţionale care se afirmau în ciuda condiţiilor dificile în care putea fi practicat sportul.

Cunoscînd acestea, nu-i de mirare că participarea Rusiei la Olimpiade a fost foarte modestă. Pentru prima dată s-a pus problema trimiterii cîtorva sportivi la ediţia a II-a a jocurilor de la Paris. Dar cu toate că guvernul ţarist a cheltuit cîteva bune milioane de ruble pentru organizarea expoziţiei din capitala Franţei, nu s-au găsit bani pentru a plăti drumul a 4—5 sportivi. Absenţi la ediţia următoare (1904) şi la cea jubiliară (Atena 1906) ruşii debutează la J. O. în anul 1908 la Londra, (unde au avut loc şi probe de patinaj pe patinoar artificial). Cei 5 sportivi (un patinator artistic şi 4 luptători), concurînd în condiţii vitrige, au reprezentat totuşi cu cinste patria lor. Panin-Kolomeikin cucereşte medalia de aur la patinaj artistic, iar luptătorii N. Orlov şi A. Petrov medaliile de argint la categoriile uşoară şi respectiv grea.

Patru ani mai tîrziu, la Stockholm, Rusia aliniază componenţi în toate disciplinele incluse în program. Dar lipsa de experienţă şi de pregătire îşi spune cuvîntul, astfel că sportivii ruşi ocupă în clasamentul general doar modestul loc 15—16, împărţit cu formaţia Austro-Ungariei. Cel mai mare succes l-a repurtat luptătorul Martin Klein care, după 7 victorii consecutive, învinge în semifinală pe faimosul finlandez Asikainen, la capătul a 10 ore de întrecere. In finală, însă, el pierde la suedezul Johanson care fusese evident avantajat de arbitri. La atletism, cel mai bun rezultat a fost un loc 10 la decatlon (4889 puncte) din 28 participanţi.

In faţa acestor rezultate mediocre apare şi mai pregnant contrastul cu strălucita evoluţie a sportivilor sovietici la Olimpiada lor de debut, cea de la Helsinki din 1952. U.R.S.S. a deplasat în capitala Finlandei o delegaţie de 334 sportivi, excelent pregătiţi, care în confruntarea cu vîrfurile mondiale ale sportului au reuşit remarcabila performanţă de a ocupa primul loc pe echipe (în clasamentul neoficial), la egalitate cu redutabila şi experimentata formaţie a Statelor Unite. Reprezentanţii Uniunii Sovietice au demonstrat o superioritate evidentă în disciplinele sportive ca: gimnastică, lupte libere şi clasice, haltere, tir, etc. Gimnastul V. Ciukarin a devenit campion olimpic absolut cucerind 4 medalii de aur şi 2 de argint. Gimnaştii şi gimnastele din U.R.S.S. au cucerit primul loc pe echipe, ca şi la majoritatea exerciţiilor. Cît de departe părea acum acel loc 42 ocupat în 1912 de Kuşnikov. In total, sportivii sovietici au obţinut la Helsinki 106 medalii (38 de aur, 53 de argint şi 15 de bronz), stabilind 2 noi recorduri mondiale, 3 europene şi 11 unionale. Olimpiada de la Helsinki a demonstrat uriaşa dezvoltare a sportului sovietic, partea integrantă a culturii omului nou.

Varietăţi olimpice

● Conform unei recente hotărîri a comitetului executiv al CIO, gimnaştilor le vor fi atribuite medalii atît la probele individuale cît şi la cele pe echipe.

● O coadă de 2 km. lungime s-a format cu ocazia punerii în vînzare a ultimelor 45.000 bilete pentru locurile în picioare la manifestaţiile cele mai importante. (Deschiderea şi finalele diferitelor probe). Cele mai scumpe sînt biletele pentru reuniunile de box (peste 5 lire australiene).

● Cunoscutul sprinter american Bob Morrow a folosit în antrenamentul său şi alergarea după iepuri. Rămîne de văzut dacă această... metodă îi va aduce vreo medalie olimpică.

● Sportivii uruguaieni au putut pleca la J. O. numai datorită unei subscripţii publice. Ei au avut emoţii pînă în ajunul plecării, cînd le mai lipsea o însemnată sumă de pesos. Cît despre reprezentanţii statului Peru, deplasarea lor a fost acoperită din sumele strînse în urma vînzării unui timbru special emis.

● Doi sportivi olandezi, boxerul Tetters şi înotătorul de Wreng au făcut deplasarea la Melbourne ca oameni de servici pe un cargobot. Ei au sperat să concureze la J. O., dar au fost refuzaţi cu toate menajamentele, după ce li s-a adus ...omagii pentru dragostea lor faţă de sport, etc. etc. In ce priveşte performanţele lor, rezultatul realizat de de Wreng la 100 m.l. este grăitor: 60"2!

● Pînă la sosirea flăcării olimpice, în centrul oraşului Melbourne a fost instalată o torţă imensă, înaltă de circa 35 m.

● Commonwealth Bureau of Meteorology (Oficiul meteorologic al Imperiului Britanic) a publicat o broşură din care rezultă că în timpul J. O. vremea va fi cu precădere „friguroasă şi cerul acoperit". Nu-i prea îmbucurător pentru concurenţi...

● C. O. australian va trebui să-şi revadă urgent echipa olimpică. Patru din cei 8 luptători selecţionaţi nu sînt încă naturalizaţi australieni şi nici nu pot primi cetăţenia atît de urgent, oficiul respectiv neînţelegînd să facă vreo excepţie. In schimb conducătorii C. O. al S.U.A. au fost mai prevăzători: au naturalizat, încă de acum un an, două gimnaste germane: surorile Doris şi Ingeborg Fuchs.